

XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA • ROK B

Czy wiesz, że...

Ewangelia: Mk 8, 27 – 35

I zaczął ich pouczać, że Syn Człowieczy musi wiele cierpieć, że będzie odrzucony przez starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; że będzie zabity, ale po trzech dniach zmartwychwstanie. Piotr zaczął Go upominać. Lecz On obrócił się i zgromił Piotra słowami: „Zejdź Mi z oczu, szatanie, bo nie myślisz o tym, co Boże, ale o tym, co ludzkie.”

Czy myślisz po Bożemu?

Kiedy Chrystus upewnił się, że Apostołowie uważają Go za Mesjasza, mógł odsłonić przed nimi tajemnicę Swojej misji. Mesjasz i Zbawca na krzyżu również i dzisiaj jest nierozumiany i przez wielu nieakceptowany. Człowiek marzy o innym zbawicielu ukształtowanym według ludzkich pragnień i zamiarów. Ten zbawca miałby w imię Boga ścinać głowy i rozdawać dobre posady, na których się nie pracuje, tylko otrzymuje bajońskie wynagrodzenia za nic. Tymczasem Jezus mówi, że On zbawia przez krzyż. Kto odchodzi od Boga, żeby używać życia, straci wszystko, a kto dla Boga poświęca wszystko, otrzyma wszystko.

Przyjacielu! Nie możesz pozwolić na to, abyś stał się niewolnikiem tego, co uważasz za piękne, przyjemne i wygodne. Nie uciekaj za wszelką cenę od krzyża, ofiar i wyrzeczeń, które niosą ze sobą Twoje obowiązki, nawet jeżeli nie są wcale przyjemne i wygodne. Przyjemności i wygody często zatrute są złem, dlatego odwracają człowieka od Boga i unieszczęśliwiają go. A może już Jezus nie jest Twoim Mesjaszem, za którym kroczysz ku prawdziwemu szczęściu? **M o ż e** już myślisz tylko o tym, co tylko ludzkie?

Ks. Sylwester

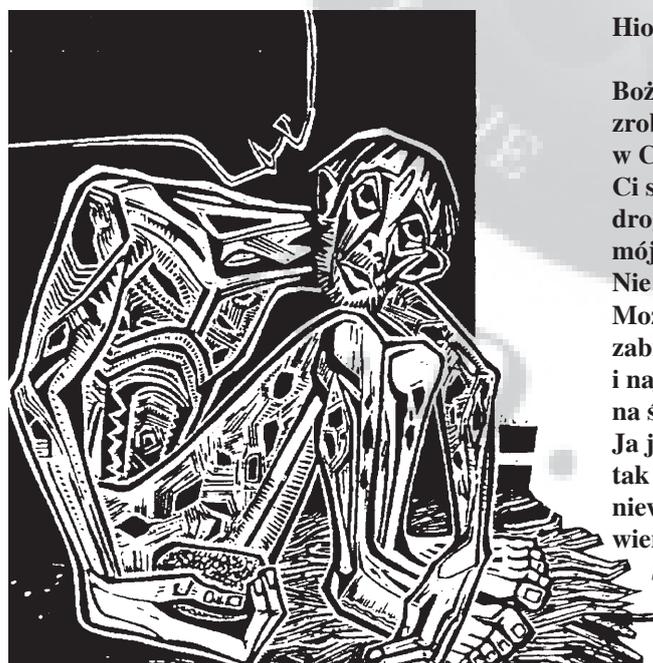
Klauzura – Zamknięcie wewnętrznych pomieszczeń klasztoru przed kontaktami ze światem zewnętrznym. Wstęp osobom płci odmiennej jest zakazany. W przypadku ścisłej, czyli papieskiej klauzury – w klasztorach żeńskich o ślubach uroczystych – są zabronione: wstęp wszystkim obcym oraz opuszczanie klasztoru przez mniszki. Klauzura ma chronić pozostające w samotności osoby przed szkodliwymi wpływami zewnętrznymi.

Kłątwa – W Starym Testamencie ślub złożony Jahwe, którego nie można było zastąpić żadnymi aktami wyrównawczymi. Zwłaszcza w przypadku bałwochwalstwa: teokratyczna kara śmierci dosięgająca jednostek i całych miejscowości. W sensie militarnym: zniszczenie (eksterminacja) całej miejscowości i rezygnacja z łupów; jako „ofiara” składana Bogu w intencji utrzymania w czystości religii. W judaizmie i Qumran: wykluczenie z Synagogi, a tym samym ze wspólnoty życia. Kłątwa kościelna: anatema, ekskomunika.

Kler – (łac. clericus, z gr. kleros – łosem wybrany). Wspólna nazwa wszystkich duchowych posiadających święcenia diakonatu, kapłańskie i biskupie.

Klerykalizm (łac. clericus, z gr. klerikos – należący do duchowieństwa). Dążenie kleru do zapewnienia Kościołowi decydującego wpływu na życie polityczne, społeczne i kulturalne. Jego przeciwieństwem jest antyklerykanizm.

Kodeks biblijny - kodeks to doskonalsza (w stosunku do zwoju) forma edytorska, zbliżona do współczesnej „książki”, znana od II wieku po Chrystusie. Ponieważ składanie pliku zapisanych kart pozwalało uzyskać większą objętość niż w przypadku zwoju, jeden kodeks mógł zawierać więcej pism biblijnych; pierwsze kodeksy odegrały pewną rolę w kształtowaniu kanonu ksiąg biblijnych.

Hiob w Warszawie

Boże Izraela, Ty wszystko zrobiłeś, abym nie wierzył w Ciebie. Jeśli myślisz, że uda Ci się odwieść mnie od mojej drogi, to powiadam Ci, mój Boże i Boże moich ojców: Nie uda Ci się. Możesz mnie karcnąć, zabrać mi to, co najlepsze i najdroższe mam na świecie... Ja jednak umieram, tak jak żyłem, niewzruszenie wierząc w Ciebie

Słowa z warszawskiego Getta

Wychowujmy razem

Wraz z początkiem nowego roku szkolnego pojawią się też nowe znajomości i przyjaźnie między rówieśnikami. Czasami będą one zupełnie przypadkowe. Może się bowiem zdarzyć, że twoje dziecko wybierze najbliższego sąsiada z ławki na swojego przyjaciela i powiernika, który z czasem może stać się kimś ważniejszym niż rodzice.

Bywają przyjaźnie trwające od szkolnej ławy aż po późny wiek i też takie, które zaczynają się zupełnie nieoczekiwanie, gdy bez uzasadnienia nabiera się bezgranicznego zaufania do drugiego, całkiem obcego, człowieka. Przyjaźń potrafi wiązać ludzi - którzy myślą i czują podobnie, mają zbliżone kryterium wartościowania, podobne wymagania. To niezwykle dążenie do posiadania „własnego przyjaciela” dochodzi do głosu w wieku lat kilkunastu, gdy młody człowiek zdaje sobie sprawę, że może liczyć na czyjeś zrozumienie i tym samym odwzajemnić się.

Dobrze, gdy to rodzice są pierwszymi najbliższymi i najwierniejszymi przyjaciółmi swoich dzieci. To oni – znając dobrze swą pociechę – potrafią najlepiej ją zrozumieć i uczulić na to, że zbyt pochopne i bezmyślne szafowanie słowem „przyjaźń” może przynieść niepożądane rozczarowanie w młodym wieku. Wyjaśnij córce, że bezsensowne, aczkolwiek często spotykane wśród nastolatków, przekazywanie sobie plotek o innych, to nie przyjaźń, tak przyjaciółki nie postępują. Podaj przykłady rozsądne i ciepłym, łagodnym tonem przekonaj ją, jak bardzo stajemy się bezradni, gdy spotyka nas obmowa z czyjejs strony, zwłaszcza – gdy czyni to ktoś, kogo uważaliśmy za bliskiego.

Takie porozumienie z dzieckiem jest możliwe tylko wtedy, gdy nawzajem się szanujecie, macie dla siebie czas i cierpliwość i umiecie się wysłuchać.

Nigdy nie odrzucaj swego dziecka, gdy zbliża się by ci coś powiedzieć – nie zniechęcaj go. Może więcej razy nie będzie miał takiej śmiałości i znajdzie sobie pseudo – powiernika. Umiejętnie wysłuchaj dziecko, myślowo wnikiń w jego sprawy i spojrzysz na opowiadany problem z jego punktu widzenia. Postaw się w jego sytuacji. Tylko wtedy można zrozumieć bowiem drugiego człowieka.

*Jadwiga Woźniak
/pedagog/*

Podziękowanie dla Księdza Ireneusza Chmielowskiego za pracę w Gazetce „Moja Parafia”

Księżu Ireneuszu! W więc - pożegnanie?

No bo wyjechał Ksiądz już...

Nie; będzie nas Ksiądz odwiedzał.

To tylko - z „Gazetką” rozstanie.

Do Radomia zajrzy Ksiądz może

w jakiejś wolnej chwili... Spyta Ksiądz:

„Jak tam idzie wam praca?”, „Jak leci?”, moi Mili?

Jak się wam teraz układa? Chyba w porządku, no nie?

Tak - odpowiemy; jest dobrze, a że Ksiądz musiał odejść

na to nie ma rady.

Takie są prawa tego życia i takie układy.

Dziękujemy Ci, Księżu Irku

za pracy, trzy lata.

Pomagałeś, jak mogłeś; byłeś zawsze miły, roześmiany, serdeczny, każdy przy Tobie, Księżu czuł się jakoś - bezpieczny.

Zaczynasz pracę w Lublinie,

zwiedzisz kawałek świata

Lecz - wspomnij Radom czasem,

Napisz coś o sobie. Bo my „Moja Parafia” tęsknimy za Tobą!

*W imieniu Redakcji „Mojej Parafii”
i całej Wspólnoty Parafialnej Młodzianowa
Katarzyna Wilczyńska*

Święty Stanisław Kostka: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”

Początek roku szkolnego wiąże się z różnymi myślami, często wracamy do wspomnień z minionych wakacji. Zaczyna się nauka w szkole. Bóg chce byśmy kroczyli zawsze Jego drogami dlatego daje nam patronów. Jednym takim patronem dzieci i młodzieży jest św. Stanisław Kostka. Urodził się pod koniec grudnia roku 1550 w Rostkowie, w rodzinie kasztelana zakroczymskiego. Od najmłodszych lat odznaczał się wielką pobożnością i marzył o życiu zakonnym. W wieku 14 lat wraz ze starszym bratem Pawłem wyjechał na naukę do Wiednia. Uczęszczał tam do gimnazjum cesarskiego, prowadzonego przez jezuitów. Uczniem był pilnym, pojętym i myślącym, o czym świadczą zachowane po nim notatki. Czyniąc postępy w nauce, żył równocześnie intensywnym życiem religijnym.

Pewnej nocy przyśniła się Stanisławowi

Matka Boża, która dała mu polecenie, aby wstąpił do zakonu. Rodzina sprzeciwiała się jego pragnieniom, ale On cierpliwie

czekał. Wkrótce w przebraniu żebraka opuścił dom w Wiedniu i udał się do Bawarii, a potem rozpoczął 1000 - kilometrową pieszą pielgrzymkę do Rzymu. W Rzymie został przyjęty do nowicjatu przez św. Franciszka Borgiasza. Pracował w kuchni klasztornej zawsze gotowy do wypełniania wszystkich prac. Zachwyciwszy wszystkich swoją duchową dojrzałością i rozmodleniem, zapadł w sierpniu 1568 r. na malarię i po zaledwie kilku dniach zmarł późnym wieczorem w wigilię Wniebowzięcia.

Papież Benedykt XIII w 1726 r. ogłosił go świętym. Po dziś dzień Stanisław jest jednym z najbardziej znanych na świecie świętych Polaków. Relikwie św. Stanisława spoczywają w Rzymie, w kościele św. Andrzeja.

Monika Grzesiak

Wywiad z naszym nowym opiekunem

Redakcja: Rozpoczął Ksiądz pracę na nowej placówce. Czy jest to pierwszy rok posługi kapłańskiej Księdza?

Ks. Sylwester: Tu w Radomiu tak. Lecz jako wikary pracowałem już przez 2 lata w Otwocku (zaraz po święceniach kapłańskich). Potem zaś 3 lata przebywałem w Warszawie, gdzie pracowałem w Biurze Pielgrzymkowym przy ulicy Skaryszewskiej, a ostatnie cztery lata - upłynęły mi w Hodyszewie. Jest tam wspólnie Sanktuarium Maryjne - Matki Bożej Pojednania.

Red.: Proszę opowiedzieć o swoim powołaniu, jak wyglądała praca Księdza w innych placówkach i w ogóle o sobie...

Ks.: Urodziłem się w Piszku w 1964 r. Pochodzę z rodziny wielodzietnej. Jestem czwartym dzieckiem z kolei. Mam jeszcze trzech braci i siostrę. Moja mama pochodzi z Wilna a Tata z okolic Augustowa. Powołanie do służby kapłańskiej odczuwałem niemal już od dzieciństwa, bo od czasu, kiedy byłem uczniem szkoły podstawowej. Od dziecka służyłem do Mszy św., jako ministrant. Tak było przez szereg lat. Następnie w Ruchu Światło - Życie byłem animatorem muzycznym, jako, że umiem i lubię grać na gitarze i na mandolinie. A że ukończyłem 5-letnie Technikum Samochodowe, był czas na zastanowienie się – „co dalej?” Po maturze złożyłem dokumenty do Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego. Po postulacie rozpocząłem Nowicjat w Ząbkowicach Śląskich. Do dziś z zachwytem wspominam piękno okolic Kotliny Kłodzkiej. Z 50-ciu kolegów, którzy rozpoczęli pierwszy rok nowicjatu tylko 38-miu znalazło się na drugim roku nowicjatu i rozpoczęliśmy pierwszy rok filozofii w Ołtarzewie, w Wyższym Seminarium Duchownym.

Wpływ na moją decyzję pozostania Pallotynem miały siostry Pallotyńki w Piszku. Ich przykład, naśladowanie świętego Wincentego Pallottiego dały mi wiele do myślenia. Moim wzorem stał się św. Wincenty Pallotti. Postanowiłem i ja zostać Pallotynem. Pociągało mnie też i to, że mają oni o wiele szerszy zakres działalności niż księża

diecezjalni, np.: misje, duszpasterstwo pielgrzymkowe. Pociąga mnie też życie wspólnotowe z jakim spotkałem się właśnie u Pallotynów – wspólne modlitwy, wspólna praca.... Księża Pallotyńki mają jakąś charyzmę w odczytywaniu „znaków czasu.” Tutaj właśnie czuję się na swoim miejscu...

Red.: Rozumiem, iż jako Kapłan wypełnia Ksiądz swoje obowiązki i powinności. Lecz jest Ksiądz też młodym człowiekiem. Czy może Ksiądz

zdradzić nam, jakie są Jego zainteresowania w tym pięknym, danym nam od Boga życiu?

Ks.: O, mam szeroki wachlarz zainteresowań! Lubię sport – gram w piłkę nożną, lubię tenis stołowy i ziemny, uwielbiam grać na mandolinie, gitarze; w ogóle – kocham muzykę oraz poezję! Jednak tak naprawdę – poświęciłem się Bogu. Zwłaszcza, że u Pallotynów istnieje ogromna szansa wszelkiej działalności... Pociąga mnie to, iż charyzmą jest u nas apostołstwo. Głosimy obecność Chrystusa swoim życiem i przykładem. Nie chcemy ograniczać się jedynie do „bycia” w danej parafii.

Red.: Rozpoczynając swoją pracę w naszej parafii radomskiej na pewno dostrzeżę Ksiądz pewne różnice w porównaniu z pracą w parafii w Otwocku, Hodyszewie czy Warszawie...

Ks.: Z pewnością będzie tu nieco inny charakter pracy. Na nowo rozpocząłem katechizację dzieci i młodzieży w PSP nr 23 i w IX LO. W szkole nr 23 uczę klasy drugie, a w IX Liceum pięć klas w pionie od I do IV.

Red.: A jak Ksiądz widzi siebie tu, w Radomiu, w roli opiekuna duchowego „Mojej Parafii”?

Ks.: Prawdę mówiąc, nigdy nie miałem do czynienia z tego rodzaju pracą. Napawa mnie ona odrobiną lęku, ale z pomocą Matki Bożej, do której czuję ogromną miłość, wierzę, że wszystko ułoży się pomyślnie.

Red.: Gorąco życzymy Księdzu sukcesów w nowej roli, wspaniałych kontaktów z całą wspólnotą parafialną i wszystkiego co najlepsze! Niech Ksiądz Bóg błogosławi. Szczęść Boże! Dziękujemy za rozmowę!

Rozmawiała Katarzyna Wilczyńska

INFORMACJE

1. Dzisiaj, 17 września, obchodzimy Jubileusz Ludzi Starszych. O godz. 15.00 w kościele św. Jana Chrzciciela w Radomiu Ksiądz Biskup Ordynariusz odprawi Mszę Św. dla osób niewidomych i starszych. W naszym kościele Nabożeństwo o godz. 17.00 ofiarujemy w intencji Ludzi Starszych: Rodziców, żyjących Dziadków czy też tych, którzy odeszli już do Pana.
2. Wszystkich chętnych zapraszamy do wzięcia udziału w pielgrzymce autokarowej do Lichenia. Zapisy w księgarni parafialnej. Koszt pielgrzymki 40 zł. Wyjazd w piątek, 22 września, o północy.
3. Dziś przed kościołem zbiórka do puszek na Katolicki Uniwersytet Lubelski.
4. Z 20-go na 21-go października nasz kościół nawiedzi figura Świętej Bożej Rodzicielki. Figura Świętej Bożej Rodzicielki nawiedza wszystkie parafie naszej Diecezji. Będzie to najważniejszy dzień dla naszego kościoła w Roku Wielkiego Jubileuszu. W tym dniu nasz kościół będzie kościołem uprzywilejowanym i wszyscy, którzy spełnią wymagane warunki uzyskają Odpust Jubileuszowy – Odpust Zpełny. Dlatego uroczystości nawiedzenia figury Świętej Bożej Rodzicielki poprzedzą rekolekcje, które rozpoczną się 15-go października br. Wszystkich zachęcamy do modlitwy w intencji rekolekcji, abyśmy się jak najlepiej przygotowali na przyjęcie figury Świętej Bożej Rodzicielki i uzyskania Odpustu Jubileuszowego. Będzie to dla nas „dzień łaski”, dzień odpuszczenia grzechów, a także kar za grzechy, dzień pojednania pomiędzy zwaśnionymi, dzień wielorakich nawróceń.
5. Spotkanie Akcji Katolickiej odbędzie się w poniedziałek, 18 września o godz. 18.45 w sali nr 7.

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Sandra Weronika Żuchowska
Klaudia Patrycja Stańczyk
Katarzyna Barbara Lisiowska

Związek małżeński zawarli:

Anna Dudzic
i Henryk Jedliński
Izabela Michalczewska
i Artur Kłys
Agnieszka Wiśniewska
i Jerzy Derlatka
Ewa Barbara Dujka
i Marcin Karol Rybski
Karolina Anna Rożek
i Mariusz Andrzej Czapak

Odeszli do Pana:

Tadeusz Marchewka - l. 54
Zofia Mędrak - l. 77

PARAFIANINEK

Zagadka:

1 września się rozpoczyna,
w szkole codziennie się odbywa,
jest jej rodzajów bardzo wiele.
Czy wiecie już co to, drodzy przyjaciele?

Odp. _____ autor: Aleksandra Jurczak

Zagadka:

W każdym kościele zobaczysz go, wisi na
twojej ścianie.
Za grzechy nasze zmarł Zbawiciel i to wła-
śnie na nim.

Odp. _____ autor: Aleksandra Jurczak

1. na ubrania
2. miasto żydowskie, zamieszkiwane przez Pana Jezusa
3. do nogi lub koszykówki
4. królestwo Boże
5. miejsce modlitw
6. czas wakacji

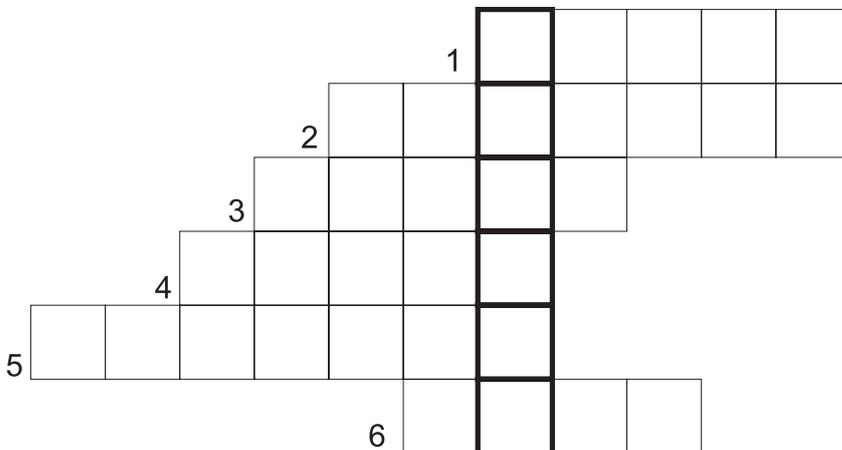
autor: Aleksandra Jurczak

ŻYCZENIA

W 50. rocznicę ślubu Haliny i Zygmunta,
w 43. rocznicę ślubu Marii i Adama,
w 27. rocznicę ślubu Jadwigi i Stanisława,
w 25. rocznicę ślubu Olgi i Romana,
w 22. rocznicę ślubu Danuty i Sylwestra,
w 10. rocznicę ślubu Ewy i Krzysztofa,
w 5. rocznicę ślubu Barbary i Dariusza,
w 1. rocznicę ślubu Agnieszki i Mariusza
błogosławieństwa Bożego i opieki Naj-
świętszej Marii Panny życzy

Redakcja

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.
Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska,
Sylwia Buchacz, Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Monika Grzesiak, Luiza Bojerska, Agata Menert.